

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 1Cob/168/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1111211449
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Sedláčková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1111211449.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Andrey Sedláčkovej a členiek senátu JUDr. Andrey Haitovej a JUDr. Marty Šašinkovej v právnej veci žalobcu: NOTEX s.r.o., Pri Suchom mlyne 9, Bratislava, IČO: 31 388 809, zast.: Capitol Legal Group, advokátska kancelária s. r. o., Digital Park III, Einsteinova 19, Bratislava, IČO: 47 257 211 proti žalovanému: V. V. K., I. X, Z. - I. W. o zaplatenie 6.831,37 eur s príslušenstvom a o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I č.k. 27Cb/106/2011-381 zo dňa 13.3.2017 takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Bratislava I č.k. 27Cb/106/2011-381 zo dňa 13.3.2017 potvrdzuje.

Žalovanému sa priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi vo výške 100 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Bratislava I napadnutým rozsudkom žalobu doručенú súdu dňa 8.4.2011 zamietol a žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že žalobca sa žalobou domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 6.831,37 eur s príslušenstvom. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že na základe ústnej objednávky si spoločnosť JELLY spol. s r.o., Galvániho 2A, Bratislava, IČO: 31 376 207 objednala od spoločnosti Baliarne Maxin, s.r.o., (dodávateľ) Továrenská 804, Kúty, IČO: 31 385 982 dodanie 10.000 kusov kávy Gold za kúpnu cenu 84 Sk za kus bez DPH, t.j. celková cena predstavovala sumu 999.600 Sk (33.180,64 eur). Dodávateľ v plnom rozsahu objednávku akceptoval, čím došlo k uzatvoreniu kúpnej zmluvy. Dodávateľ svoje povinnosti splnil v dvoch dodávkach zo dňa 28.7.2005, pričom 5.000 kusov kávy dodal priamo spoločnosti JELLY spol. s r.o. a 5.000 kusov kávy dodal na základe pokynu JELLY spol. s r.o. spoločnosti OVO - LAGUNA. Dodávateľ vystavil faktúru 575 na sumu 999.600 Sk s DPH, spoločnosť JELLY spol. s r.o. uhradila dňa 30.11.2005 sumu 200.000 Sk, avšak zvyšnú časť dlžnej sumy neuhradil. Dodávateľ uzatvoril so žalovaným zmluvu o poskytovaní právnej pomoci a splnomocnil ho k vykonaniu všetkých úkonov potrebných pre riadne uplatnenie pohľadávky. Následne, žalovaný dňa 15.12.2005 podal na Okresný súd Bratislava II žalobu o zaplatenie 799.600 Sk s príslušenstvom. Uvedené konanie sa viedlo pod sp. zn. 54Cb/83/2006. Na výzvu súdu dodávateľ zaplatil súdny poplatok 39.980 Sk a žalovanému za ním poskytnuté právne služby platil dojednanú odmenu. Vo februári 2008 sa dodávateľ dozvedel, že došlo k zániku JELLY spol. s r.o., ktorý bol ku dňu 10.1.2008 vymazaný z Obchodného registra. Následne mu bolo doručené uznesenie o zastavení konania vedeného na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 54Cb/83/2006, voči ktorému sa odvolal a žiadal, aby súd pripustil, aby do konania na strane žalovaného pristúpili spoločníci JELLY spol. s r.o. Krajský súd v Bratislave uznesením sp. zn. 2Cob/152/2008 zo dňa 8.1.2009 odvolanie zamietol. Dodávateľ tak zostal bez akéhokoľvek uspokojenia a mal za to, že žalovaný závažným spôsobom

zanedbal svoje povinnosti spočívajúce v tom, že neprihlásil u likvidátora pohľadávku dodávateľa, hoci výzva likvidátora na prihlásenie pohľadávok bola dňa 6.9.2007 zverejnená v Obchodnom vestníku. Dodal, že ak by si žalovaný plnil svoje povinnosti v zmysle zmluvy o poskytovaní právnej pomoci, objednávateľ by nemohol zaniknúť bez toho, aby bola uspokojená pohľadávka dodávateľa. V dôsledku nekonania žalovaného vznikla dodávateľovi škoda vo výške 26.541,86 eur s príslušenstvom 8.204,43 eur a zaplateným súdnym poplatkom v sume 1.327,09 eur.

3. Dodávateľ dňa 11.10.2010 ako postupca uzatvoril so žalobcom ako postupníkom zmluvu o postúpení pohľadávok, predmetom ktorej bolo postúpenie nároku dodávateľa na náhradu škody voči žalovanému v celkovej výške 26.541,86 eur s príslušenstvom. Žalobca sa v predmetnom konaní domáha časti škody, za ktorú žalovaný zodpovedá, a to v sume 6.831,37 eur (205.802 Sk), zodpovedajúca výške likvidačného zostatku v likvidácii, ktorý bol rozdelený medzi spoločníkov JELLY spol. s r.o. po skončení likvidácie.

4. Žalovaný sa k žalobe vyjadril tak, že spoločnosť BALIARNE MAXIN s.r.o. nikdy žiaden nárok voči žalovanému nevyúčtovala, neuplatnila a nepožadovala zaplatiť. Žalovaný pri zastupovaní na Okresnom súde Bratislava II postupoval v súlade s udelenou plnou mocou a pokynmi zastúpeného, keď vykonal všetky úkony, ktoré vykonať mohol v zmysle OSP. Na základe právnej argumentácie spoločnosti JELLY spol. s r.o. Okresný súd Bratislava II žalobu BALIARNE MAXIN s.r.o. zamietol s odôvodnením, že BALIARNE MAXIN s.r.o. vystavila dve rovnaké faktúry, jednu na JELLY s.r.o. a druhú na FOUR PEOPLE s.r.o. Žalovaný zdôraznil, že bol povinný a oprávnený zastupovať BALIARNE MAXIN v rámci súdneho vymáhania pohľadávky, nikdy nebol poverený k vykonaniu úkonov smerujúcich k uplatneniu alebo vymáhaniu pohľadávky mimosúdnou cestou, preto takéto úkony ani nevykonal. BALIARNE MAXIN s.r.o. o likvidácii JELLY s.r.o. vedeli už v júli 2007, túto skutočnosť oznámili žalovanému, pričom nepožadovali, aby žalovaný vykonal iné úkony, ako úkony pred súdom. Z tohto dôvodu žalovaný ani neuplatňoval pohľadávku voči likvidátorovi. Konateľ BALIARNE MAXIN s.r.o. informoval žalovaného, že poveril vymáhaním pohľadávky v rámci mimosúdneho konania V. Z. a spoločnosť DARK, s.r.o., preto mal žalovaný za to, že zanedbal žiadnu svoju povinnosť a všetky úkony, ktorými bol poverený, riadne a včas plnil. Žalovaný dodal, že s ohľadom na súdne konanie, táto pohľadávka nezaničila jej neprihlásením. Žalovaný v podaní doručenom súdu dňa 26.1.2017 konštatoval, že právnenému predchodcovi žalobcu v dôsledku zániku dlžníka nevznikla škoda vo výške 799.600 Sk, pretože táto suma predstavuje hodnotu spornej pohľadávky, ktorá bola predmetom súdneho sporu, v ktorom nebol právny predchodca žalobcu úspešný, ale nie v dôsledku nekonania alebo pochybenia žalovaného, pretože žalovaný v predmetnom súdnom konaní vykonal všetky úkony v zmysle plnej moci, tieto vykonal správne a s úplnou starostlivosťou a odbornosťou, podľa pokynov právneho predchodcu žalobcu. Žalovaný mal za to, že likvidátor bol povinný podľa § 73 Obchodného zákonníka oznámiť vstup spoločnosti do likvidácie všetkým známym veriteľom, čo neurobil. Likvidátor zverejnil výzvu dňa 6.9.2007 a lehotu na prihlásenie pohľadávok stanovil na tri mesiace od jej zverejnenia. Pred uplynutím tejto lehoty však už dňa 15.11.2007 likvidáciu ukončil. Za porušenie povinnosti likvidátora žalovaný nezodpovedá. Žalovaný ďalej ozrejmil, že žalobca v predmetnom spore vymáha zaplataenie pohľadávky, ktorá v čase jej postúpenia neexistovala. Pohľadávka vo výške 6.831,72 eur nebola dňa 11.10.2010 objektívne nevymáhateľnou, pretože v dôsledku ukončenia likvidácie a zániku JELLY s.r.o. ručili spoločníci za záväzky zaniknutej spoločnosti v rozsahu prijatého podielu na likvidačnom zostatku vo výške 6.831,72 eur. Právny predchodca žalobcu si mohol vymáhať túto sumu od spoločníkov zaniknutej spoločnosti, čo však nikdy neurobil, čím zmaril uspokojenie svojho nároku na zaplataenie 6.831,72 eur. Právnenému predchodcovi žalobcu mohla škoda vzniknúť až po 8.1.2012, teda po uplynutí lehoty, v ktorej mohol požadovať zaplataenie sumy od spoločníkov zaniknutej spoločnosti, ktorí do tejto výšky ručili za záväzky zaniknutej spoločnosti veriteľom pohľadávok.

5. Súd prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí uviedol, že žalobca sa v konaní domáha náhrady škody, keďže má za to, že za škodu zodpovedá žalovaný, ktorý bol splnomocnený k vykonaniu všetkých úkonov proti dlžníkovi spoločnosti JELLY spol. s r.o., a napriek tomu žalovaný pohľadávku právneho predchodcu žalobcu neprihlásil do likvidácie, likvidácia bola ukončená a dlžník vymazaný z Obchodného registra, čím žalobcovi vznikla škoda vo výške 6.831,37 eur, ktorá zodpovedá likvidačnému zostatku. Medzi stranami nebola sporná skutočnosť, že sám žalobca (právny predchodca žalobcu) nárok u likvidátora neuplatnil a rovnako nedal žalovanému pokyn na prihlásenie pohľadávky u likvidátora, napriek tomu mal žalobca za to, že žalovaný nekonaním vážne poškodil záujmy klienta (právneho predchodcu žalobcu) a spôsobil mu majetkovú ujmu, pretože dlžník bol vymazaný z obchodného registra a toho času niet voči komu pohľadávku uplatniť.

6. Súd prvej inštancie poukázal na skutočnosť, že pri žalobe o náhradu škody musia byť kumulatívne splnené tri predpoklady, a to 1/ porušenie povinnosti zástupcu, 2/ vznik škody a 3/ príčinná súvislosť medzi porušením povinnosti a vznikom škody s tým, že je na žalobcovi, aby ich naplnenie preukázal, pričom v danom prípade predpoklad 1/ a 3/ neboli u žalovaného naplnené. Podľa názoru súdu prvej inštancie žalobca v konaní nepreukázal, že by žalovanému dal pokyn na uplatnenie pohľadávky u likvidátora. Z udelenej plnej moci dňa 15.12.2005 vyplýva, že žalovaný bol splnomocnený na vykonanie všetkých úkonov potrebných k podaniu žaloby, podaní a vyjadrení a k zastupovaniu v spore vedenom na Okresnom súde Bratislava II proti dlžníkovi JELLY spol. s r.o., avšak právny predchodca žalobu žalovaného nikdy nespomocnil na prihlásenie pohľadávky u likvidátora. Súd prvej inštancie dodal, že ak by predmetnú plnú moc bolo možné považovať aj za plnú moc, ktorou predchodca žalobcu splnomocnil žalovaného na uplatnenie pohľadávky u likvidátora, z vykonaného dokazovania je zrejmé, že likvidátor porušil svoje zákonné povinnosti, keď ukončil likvidáciu pred uplynutím lehoty na prihlasovanie pohľadávok a tiež uviedol nepravdivé údaje v konečnej likvidačnej správe, keď uviedol, že „spoločnosť nemá záväzky voči žiadnym svojim bývalým obchodným partnerom a dodávateľom služieb“ napriek tomu, že o spore vedenom na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 54Cb/83/2006 mal vedomosť, keď udelil plnú moc na zastupovanie v konaní. Žalovaný preto nemôže znášať následky porušenia povinnosti likvidátora, ani nečinnosť samotného klienta v zmysle zásady vigiliantibus iura. Súd prvej inštancie mal za to, že sa v danom prípade nejedná o porušenie právnej povinnosti žalovaného, keďže žalobcom tvrdená povinnosť žalovaného preukázane ani neexistovala. Ako ďalej ozrejmil, existencia príčinnej súvislosti medzi vzniknutou škodou na strane klienta a konaním či opomenutím advokáta môže byť daná iba vtedy, ak práve konanie či opomenutie advokáta je tou okolnosťou, bez existencie ktorej by k vzniku škody nedošlo. V uvedenom prípade má za následok vznik škody nie konanie, resp. opomenutie advokáta, ale nečinnosť právneho predchodcu žalobcu.

7. Súd prvej inštancie sa tiež stotožnil s argumentáciou žalovaného, že po zániku spoločnosti platí, že u spoločníkov, ktorí sa podieľali na rozdelení likvidačného zostatku sa „obnovuje“ ich ručiteľská povinnosť za záväzky zaniknutej spoločnosti v rozsahu prijatého podielu na likvidačnom zostatku, a teda bolo možné aj po zániku spoločnosti si u spoločníkov uplatniť nárok na zaplatenie sumy 6.831,72 eur, čo však právny predchodca žalobcu neurobil.

8. Záverom súd prvej inštancie uviedol, že žalobca bol primárne nositeľom povinnosti tvrdenia, keď mal preukázať nielen existenciu škody, ale aj existenciu porušenia povinnosti žalovaného a príčinnú súvislosť medzi škodou a porušením povinnosti. Túto dôkaznú povinnosť však žalobca v konaní neunesol, čo malo za následok zamietnutie žaloby. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol v zmysle § 255 CSP.

9. Proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP. Namietal nesprávne skutkové zistenie a nesprávne právne posúdenie veci, keď mal za to, že napadnutý rozsudok nezohľadnil argumentáciu žalobcu produkovanú v konaní, a zároveň namietal, že rozsudok obsahuje rad zmätočných tvrdení. Na str. 2 svojho rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že dodávateľ sa voči rozsudku o zastavení konania odvolal a „žiadal, aby súd pripustil, aby do konania na strane žalovaného (JELLY spol. s r.o.) pristúpili spoločníci JELLY spol. s r.o.“. Predmetné odvolanie a žiadosť o pripustenie spoločníkov JELLY spol. s r.o. do konania je podľa názoru žalobcu konanie žalovaného, keď išlo o jeho snahu odstrániť negatívne dôsledky zastavenia konania, nakoľko preukázateľne nestíhol prihlásiť pohľadávku do likvidácie. Krajský súd napadnuté uznesenie o zastavení konania potvrdil, keďže predmetné navrhované pristúpenie spoločníkov do konania bolo v rozpore s ustanoveniami Občianskeho súdneho poriadku. Na základe uvedeného mal žalobca za to, že žalovaný o likvidácii objednávateľa vedel, ale nakoľko neprihlásil riadne pohľadávku dodávateľa, chcel vyššie uvedeným, neopodstatneným konaním zvrátiť tento negatívny stav pre dodávateľa.

10. Ohľadom argumentácie žalovaného, že pohľadávka vo výške 6.831,72 eur nebola dňa 11.10.2010 objektívne nevymáhateľnou, pretože v dôsledku ukončenia likvidácie a zániku objednávateľa ručili spoločníci za záväzky zaniknutej spoločnosti v rozsahu prijatého podielu na likvidačnom zostatku žalobca uviedol, že týmto vyjadrením sa konštatuje, že pohľadávka vo výške 6.831,37 eur bola objektívne vymáhateľná, preto si ju nemožno uplatňovať voči žalovanému. Podľa tejto úvahy objektívne nevymáhateľný bol teda zvyšok pohľadávky vo výške 19.710,14 (26.541,86 - 6831,72 eur). Podľa uvedeného výkladu si mal teda žalobca uplatňovať pohľadávku vo výške 19.710,14 eur a nie vo výške

6.831,72 eur, nakoľko tá už bola objektívne nevymáhateľná. Zároveň bol žalobca toho názoru, že je v jeho dispozičnom práve, akú časť pohľadávky si bude voči žalovanému uplatňovať. O predmetné tvrdenie „nevymáhateľnosť pohľadávky“ sa opiera i odôvodnenie rozsudku, pričom argumentácia žalobcu, ktorú produkoval v konaní súd v danej súvislosti opäť nezohľadnil. V odôvodnení rozsudku súd prvej inštancie ďalej uviedol, že žalobca, resp. jeho právny predchodca si sám neuplatnil a rovnako nedal žalovanému pokyn na prihlásenie tejto pohľadávky do likvidácie. Žalobca v danej súvislosti zdôraznil, že právny predchodca a taktiež žalobca, resp. ich konatelia, nemajú právnické vzdelanie, a to bol dôvod, prečo požiadali žalovaného, aby ich ako advokát zastupoval v súvislosti s vymáhaním predmetnej pohľadávky. Žalobca poukázal na § 1 a § 2 zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov, ako aj na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 3M Cdo 18/2009 zo dňa 21.10.2010 a opätovne zdôraznil, že aj napriek tomu, že žalovaný bol oboznámený so skutočnosťou, že objednávateľ je v likvidácii, pohľadávku neprihlásil a nereagoval ani na email, kde sa jej konateľ dodávateľa dopytuje, ako sa bude ďalej vo veci konať. Uvedené skutočnosti pritom súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku nezohľadnil. Súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku ďalej uviedol, že dôkazné bremeno je na žalobcovi, ktorý mal preukázať nielen existenciu škody, ale aj existenciu porušenia povinnosti žalovaného a príčinnú súvislosť medzi škodou a porušením, pričom súd dospel k záveru, že dôkaznú povinnosť v konaní neunesol, čo malo za následok „prehru“ v tomto spore. Nakoľko je podľa názoru žalobcu odôvodnenie rozsudku nejasné, možno sa len domnievať, že vznik škody nie je v konaní sporný, avšak sporná je existencia porušenia povinnosti žalovaného a príčinná súvislosť.

11. Záverom žalobca konštatoval, že v konaní je dostatočne preukázané, že žalovaný porušil svoju povinnosť advokáta, keď nekonal s odbornou starostlivosťou, neinformoval dodávateľa o postupe pri vybavovaní veci a o nových okolnostiach relevantných z hľadiska veci, nevykonal potrebné úkony a svojím konaním nepredchádzal vzniku škody klienta. Žalovaný o likvidácii spoločnosti vedel, pričom neprihlásil pohľadávku do likvidácie a ani svojho klienta o následkoch likvidácie neinformoval. Žalobca bol toho názoru, že týmto ľahostajným, nedôsledným konaním a ignorovaním reálneho stavu spôsobil žalovaný uvedenú škodu vo výške uplatňovaného nároku. Žalobca žiadal, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalcovi sumu 6.831,37 eur s príslušenstvom, resp. aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

12. Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu zo dňa 19.6.2017 navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil, pretože bol vydaný na základe vykonaného dokazovania, správneho vyhodnotenia zisteného skutkového stavu, ktorý následne konajúci súd správne posúdil. Úvodom žalovaný konštatoval, že v priebehu konania namietal aktívnu legitímáciu žalobcu v prejednávanej veci, pretože v čase podpísania zmluvy o postúpení pohľadávky dňa 11.10.2010 a podania žaloby dňa 11.4.2011, právnemu predchodcovi žalobcu škoda vo výške 6.631 eur ešte nevznikla a už vôbec nie v dôsledku konania žalovaného ako advokáta. To znamená, že žalobca ako právny nástupca, v predmetnom spore vymáhal zaplatenie pohľadávky titulom náhrady škody, pričom táto škoda v čase uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávky ešte nevznikla. Žalovaný mal za to, že žalobca ako aj jeho právny predchodca sa mohli a mali domáhať zaplatenia sumy vo výške 6.831,72 eur od spoločníkov spoločnosti JELLY, s.r.o. ako dlžníka, čo však neurobili, pričom tak mohli urobiť minimálne do 8.1.2012, ale pred uplynutím tejto lehoty podali dňa 11.4.2011 žalobu voči žalovanému, ktorý vznik škody nezavinil. Právny predchodca žalobcu a ani žalobca nevyužili svoje zákonné právo na uspokojenie svojej pohľadávky vo výške 6.831,72 eur od skutočných dlžníkov, pretože nevyzvali spoločníkov dlžníka k zaplateniu sumy vo výške 6.831,72 eur aj keď mohli, nakoľko spoločníci dlžníka po zániku spoločnosti ručili za záväzky zaniknutej spoločnosti veriteľovi, teda právnemu predchodcovi žalobcu sumou 6.831,72 eur. Žalovaný zdôraznil, že danú pohľadávku nemal a nemohol žalobca vymáhať od žalovaného nielen z dôvodu, že vznik škody nezavinil, ale aj z dôvodu, že v čase postúpenia pohľadávky a v čase podania žaloby proti žalovanému bola táto pohľadávka ešte stále vymáhateľná od spoločníkov zaniknutej spoločnosti JELLY, s.r.o., pričom v tejto súvislosti žalovaný poukázal na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky pod sp. zn. I. ÚS 442/2014-21, v dôvodoch ktorého je uvedené, že podľa súdnej praxe strata pohľadávky veriteľa je škodou, ktorá mu vznikla až vtedy, ak sa jeho pohľadávka stala objektívne nevymáhateľnou. Žalovaný mal za to, že škoda vo výške 6.831,72 eur by mohla právnemu predchodcovi žalobcu teoreticky vzniknúť až vtedy, ak by bol neúspešný v konaní a vymáhaní tejto pohľadávky voči ručiteľom pohľadávky, ktorými boli spoločníci pôvodného dlžníka - spoločnosti JELLY, s.r.o. Títo ručili za záväzky danej spoločnosti aj po jej zániku, a to vo výške 6.381,72 eur a v prípade, ak

by bol žalobca vo vymáhaní neúspešný, tak aj v konaní o zaplatenie tejto sumy voči likvidátorovi, ktorý počas likvidácie porušil všetky povinnosti likvidátora, ktoré mal voči veriteľom.

13. Žalovaný opätovne uviedol, že neprihlásenie pohľadávky právneho predchodcu žalobcu u likvidátora nemalo za následok zánik vymáhanej pohľadávky v spore vedenom na Okresnom súde Bratislava II. Táto pohľadávka bola pohľadávkou spornou, ale známou, a to ako pre dlžníka, tak aj pre spoločníkov dlžníka a aj pre likvidátora, pretože jej vymáhanie, zaplatenie bolo predmetom súdneho sporu, ktorý začal ešte pred začatím likvidácie a nebol v čase likvidácie dlžníka ukončený. Teda likvidátor nemal likvidáciu ukončiť a keď ju ukončil, nemal vyplatiť likvidačný zostatok spoločníkom, a keď tento vyplatil, mal poskytnúť právnenému predchodcovi žalobcu ako známemu veriteľovi primerané ručenie, čo však neurobil. Žalovaný ďalej uviedol, že na základe zmluvy o postúpení zo dňa 11.10.2010 nebola na žalobcu postúpená pohľadávka vo výške 6.831,72 eur, pretože v čl. 1 zmluvy označenej ako „zmluva o postúpení práva na vymáhanie škody“ v jej časti výklad pojmov, je pri pohľadávkach uvedené, že táto pohľadávka znamená peňažnú pohľadávku postupcu voči dlžníkovi vo výške istiny 26.541,86 eur z titulu náhrady škody spôsobenej postupcovi porušením povinnosti dlžníka ako advokáta pri poskytovaní právnych služieb vo veci vymáhania pohľadávky vo výške 799.600 Sk (26.541,86 eur). V predmetnej zmluve o postúpení práva na vymáhanie škody nie je ďalej pohľadávka, náhrada škody, bližšie špecifikovaná ani čo do dôvodu, ani čo do výšky. Postúpená pohľadávka však musí byť riadne špecifikovaná, a to čo do titulu pohľadávky, tak aj do jej výšky a titul pohľadávky musí byť riadne preukázaný.

14. Žalovaný ako advokát, ktorý vymáhal zaplatenie pohľadávky vo výške 26.541,86 eur v súdnom spore vedenom pred Okresným súdom Bratislava II, nespôsobil právnenému predchodcovi žalobcu škodu vo výške 26.541,86 eur (799.600 Sk), pretože táto suma predstavuje časť hodnoty - ceny dodanej a nezaplatenej kávy, zaplatenie ktorej bolo vymáhané v spore vedenom OS Bratislava II pod č. 54Cb/83/2006. V čase vymáhania tejto pohľadávky súdnou cestou bola spoločnosť JELLY, s.r.o. ako dlžník zrušená s likvidáciou a následne zanikla dňa 8.1.2008, čo malo za následok zastavenie súdneho konania, na základe rozhodnutia Okresného súdu Bratislava II zo dňa 9.5.2008, pretože súdne konanie nie je možné viesť proti neexistujúcej právnickej osobe, to však neznamená, že žalovaná pohľadávka nebola vymožená v dôsledku konania žalovaného. Žalovaný zdôraznil, že zánik dlžníka a následne zastavenie konania nemohol ničím ovplyvniť, pretože k zániku a výmazu z obchodného registra právnických osôb sa vyjadruje a dáva súhlas iba správca dane a o zániku rozhoduje príslušný súd. Ohľadom spoločnosti JELLY, spol. s r.o. boli všetky dôležité skutočnosti uverejnené obchodnom registri pri Okresnom súde Bratislava I až dňa 10.1.2008, t.j. dva mesiace potom čo bola likvidácia ukončená, pretože likvidátor ukončil likvidáciu už dňa 15.11.2007, pričom tento nedodrжал ani lehotu na prihlásenie pohľadávok u likvidátora, ktorá bola stanovená do 6.12.2007. Žalovaný mal za nesporné, že prihlásenie pohľadávok veriteľov zmaril vedome likvidátor, ktorý to potvrdil aj svojou výpoveďou na pojednávaní, kedy uviedol, že nikto z veriteľov si žiadnu pohľadávku neprihlásil, pričom v záverečnej správe likvidátor uvádzal, že spoločnosť JELLY, s.r.o. mala vo svojej účtovnej evidencii záväzky voči veriteľom vo výške 2.500.000 SK, veriteľov však nešpecifikoval. V dôsledku zániku dlžníka právnenému predchodcovi žalobcu nevznikla škoda vo výške 799.600 SK, t.j. 26.541,86 eur, keďže táto suma predstavuje hodnotu spornej pohľadávky, ktorá bola predmetom súdneho sporu, v ktorom nebolo rozhodnuté o tom, či táto pohľadávka je oprávnená, pričom tento stav v žiadnom prípade nespôsobil a nezavinil žalovaný a ani ho nemohol ovplyvniť, keď nemohol žiadnym spôsobom ovplyvniť zánik spoločnosti JELLY, s.r.o. v dôsledku zrušenia s likvidáciou. Zániku tejto spoločnosti nemohlo zabrániť ani prihlásenie pohľadávky u likvidátora, pretože pohľadávka bola známa, bola predmetom súdneho sporu, ktorý začal pred začatím likvidácie dlžníka a prebiehal aj počas likvidácie, počas ktorej nebol skončený. Žalovaný zdôraznil, že vymáhaná pohľadávka nezankla tým, že nebola prihlásená u likvidátora, nakoľko bola pohľadávkou známou a vymáhanou na príslušnom súde, o čom mali vedomosť ako veriteľ, dlžník, tak aj likvidátor. Pohľadávka nezankla, ak nebola prihlásená v stanovenej lehote u likvidátora, pretože lehota na prihlásenie pohľadávky nie je lehotou prekluzívnou, preto táto stále existovala a bola vymáhateľná od dlžníka a potom od jeho ručiteľov. Vymáhaná pohľadávka vo výške 799.600 Sk (26.541,86 eur) bola vždy sporná čo do dôvodu aj výšky a v čase procesu likvidácie dlžníka nebolo o tejto pohľadávkach rozhodnuté právoplatným rozhodnutím súdu, z ktorého dôvodu bol likvidátor povinný v prípade začatia a ukončenia likvidácie dodržať všetky lehoty a zákonom stanovené postupy. Predovšetkým bol povinný podľa § 73 Obchodného zákonníka oznámiť vstup spoločnosti do likvidácie všetkým známym veriteľom, čo neurobil, zverejniť, že spoločnosť vstúpila do likvidácie s výzvou, aby veritelia spoločnosti a iné osoby a orgány, ktoré sú tým dotknuté, prihlásili svoje pohľadávky, prípadne iné práva v lehote, ktorá nesmie byť kratšia než tri mesiace. Likvidátor zverejnil túto výzvu dňa 6.9.2007 a lehotu na prihlásenie pohľadávok stanovil na tri mesiace od

zverejnenia výzvy, t.j. do 6.12.2007. Pred uplynutím tejto lehoty nebol likvidátor oprávnený likvidáciu ukončiť. Napriek tomu však likvidátor likvidáciu ukončil už dňa 15.11.2007. Žalovaný poukázal na § 75 ods. 3 a 4 Obchodného zákonníka a konštatoval, že napriek tomu právneho predchodcovi žalobcu ako veriteľovi známej a spornej pohľadávky zabezpečenie poskytnuté nebolo a v prípade, že likvidátor tieto povinnosti stanovené zákonom nespĺnil a porušil, nie je za jeho konanie zodpovedný žalovaný, ktorý zastupoval právneho predchodcu žalobcu v súdnom spore, v ktorom vymáhal zaplatenie spornej pohľadávky vo výške 799.600 Sk.

15. Žalovaný považoval za nesporné, že za škodlivé následky a vznik škody spojené s ukončením likvidácie, vykonanej v rozpore s ustanoveniami Obchodného zákonníka, je zodpovedný likvidátor spoločnosti a spoločníci zaniknutej spoločnosti, nie však žalovaný ako právny zástupca veriteľa, ktorý tohto zastupoval v súdnom konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava II, za svoju činnosť vyúčtoval svojmu klientovi iba odmenu vo výške 10.000 Sk, ktorá suma nepredstavovala ani odmenu za jeden úkon právnej služby v zmysle platného sadzobníka, pričom poskytol svojmu klientovi právne služby v rozsahu minimálne ôsmich úkonov, čo by predstavovalo sumu vo výške 12.400 Sk x 8 = 99.200 Sk. Za odmenu 10.000 Sk nebol žalovaný povinný poskytovať služby spojené s vymáhaním pohľadávky mimo súdneho konania, tieto preto ani neposkytol, pretože k takýmto úkonom nebol splnomocnený, tieto úkony vykonával sám jej klient, a to s pomocou iných, tretích osôb.

16. Žalovaný tiež ozrejmil, že zodpovednosť advokáta za škodu spôsobenú v súvislosti s výkonom advokácie je založená na súčasnom (kumulatívnom) splnení troch predpokladov: činnosť súvisiaca s výkonom advokácie, vznik škody a príčinná súvislosť medzi činnosťou advokáta súvisiacou s výkonom advokácie a vznikom škody, splnenie ktorých preukazuje v konaní žalobca, čo však nepreukázal. V predmetnom spore žalobca vymáha od žalovaného zaplatenie náhrady škody, ktorá vznikla v dôsledku protiprávneho stavu, ktorý však spôsobil likvidátor spoločnosti JELLY, s. r. o. a konania spoločníkov tejto spoločnosti, ktorému však žalovaný nemohol v žiadnom prípade zabrániť. Právneho predchodcovi žalobcu vznikla škoda aj v dôsledku toho, že si svoje oprávnené nároky neuplatnil po zániku pôvodného dlžníka voči spoločníkom zaniknutej spoločnosti, a to vo výške vyplateného likvidačného zostatku, ktorým títo ručili za záväzky pôvodného dlžníka. Preto zodpovednosť advokáta v žiadnom prípade nie je daná, keď účastník nebol v súdnom konaní úspešný, ale iba v prípade, ak tento neúspech v spore je dôsledkom porušenia povinnosti advokáta. Dôkazné bremeno v konaní o náhradu škody proti advokátovi o tom, že išlo o protiprávny stav, respektíve protiprávne konania advokáta znáša žalobca, pričom tento v predmetnom spore nepreukázal, že žalovaný porušil, prípadne nespĺnil svoje povinnosti ako advokáta, a že škoda bola spôsobená v súvislosti s výkonom advokácie, pretože na základe udelenej plnej moci bol žalovaný oprávnený a povinný zastupovať právneho predchodcu žalobcu voči spoločnosti JELLY, s. r. o. iba v súdnom konaní, čo aj v plnom rozsahu splnil. K žiadnym iným úkonom nebol splnomocnený a žiadnymi inými úkonmi nebol ani poverený. Žalovaný vykonával úkony advokáta iba na základe objednávky právneho predchodcu žalobcu a na základe udelenej plnej moci zo dňa 15.12.2005, ktorú v mene BALIARNE MAXIN, s. r. o. podpísal pán W. W. ako konateľ tejto spoločnosti a v ktorej je uvedené, že advokát je splnomocnený k vykonaniu všetkých potrebných úkonov, k podaniu žaloby, písomných podaní a vyjadrení, ako aj zastupovaniu v spore vedenom pred Okresným súdom Bratislava II proti dlžníkovi JELLY, spol. s r. o., ako aj v prípadnom odvolacom konaní. Žalovaný zdôraznil, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným nebola nikdy uzatvorená zmluva o poskytovaní právnych služieb, na základe ktorej mal byť žalovaný poverený vymáhaním pohľadávky vo výške 799.600 Sk mimosúdne, prípadne v iných konaniach ako v konaní súdnom.

17. Na záver vyjadrenia žalovaný uviedol, že existencia príčinnej súvislosti medzi vzniknutou škodou na strane klienta a konaním, či opomenutím advokáta môže byť daná iba vtedy, ak konanie, či opomenutie advokáta je tou okolnosťou, bez existencie ktorej by ku vzniku škody nedošlo. Ak bola príčinou vzniku škody iná skutočnosť, zodpovednosť advokáta za škodu nenastupuje, príčinou škody môže byť len tá okolnosť, bez existencie ktorej by k škodnému následku nedošlo. Ak bola príčinou škody iná skutočnosť, zodpovednosť advokáta nenastáva. Žalovaný mal za to, že v predmetnom spore nie je daná a ani preukázaná príčinná súvislosť medzi činnosťou žalovaného ako advokáta a vznikom škody vo výške 6.831,72 eur, a už vôbec nie v dôsledku činnosti súvisiacej s výkonom advokácie žalovanej strany. Na základe vykonaného dokazovania bolo preukázané, že právneho predchodcovi žalobcu bola spôsobená škoda výlučne konaním pôvodného dlžníka, jeho spoločníkov a likvidátora, ktorý konal počas likvidácie dlžníka pri všetkých svojich úkonoch v rozpore so zákonom, konkrétne v rozpore s ustanoveniami Obchodného zákonníka. Právny predchodca žalobcu, a aj samotný žalobca,

si spôsobili, respektíve zavinili vznik škody aj tým, že nevymáhali od spoločníkov zaniknutej spoločnosti sumu vo výške 6.831,72 eur, ktorou ručili za záväzky pôvodného dlžníka a aj tým, že si neuplatnili a ani nevymáhali nárok na náhradu škody od likvidátora, ktorý celú likvidáciu vedome viedol tak, aby nároky veriteľov dlžníka neboli uspokojené. Za takýto protiprávny stav nemôže byť v žiadnom prípade zodpovedný žalovaný, pretože tento nespôsobil, nezavinil a nemohol ho ani odvrátiť. Žalovaný navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne a právne správny.

18. Žalobca v rámci svojej repliky zo dňa 4.9.2017 konštatoval, že sa súdnemu sporu snažil predísť, keď požiadal už na začiatku poisťovňu žalovaného, aby nahradila škodu spôsobenú žalovaným. Na základe vyjadrenia žalovaného poisťovňa škodu neuhradila. Žalobca podal tiež sťažnosť Slovenskej advokátskej komore, ktorá po disciplinárnom konaní konštatovala nevinu žalovaného. Po tom, ako žalobca preštudoval podklady k rozhodnutiu o nevine žalovaného, dospel k záveru, že disciplinárny senát rozhodol na základe podvodu, keď v jeho rozhodnutí sa viackrát spomína výpoveď pani Y. M., ktorá je dodnes spoločníčkou v spoločnosti BONA Slovakia patriacej žalovanému. Žalobca uviedol, že na základe informácie, ktorú získal od pani Y. M., nikdy pred senátom SAK nevypovedala. Žalobca ďalej uviedol, že v záverečnom návrhu žalovaného a ani v priebehu celého súdneho sporu nezachytil informáciu, že by žalovaný nemohol nahlásiť likvidátorovi pohľadávku. Žalobca mal za to, že formulácia v splnomocnení „...na zastupovanie na všetky právne úkony potrebné k...“ je dostatočná na vykonanie potrebných úkonov, keď advokát robil ďalšie úkony, napríklad dovolanie, pričom nemal povinnosť pripraviť iné splnomocnenie, a teda pôvodné splnomocnenie považoval za dostatočné. Žalobca tiež považoval za preukázaný vznik škody a súvislosť s konaním advokátky, pričom mal za to, že škoda vznikla nezaplatením za dodaný tovar. Je zrejmé, že neplnením povinnosti žalovaného žalobca nemohol byť úspešný v súdnom spore s odberateľom.

19. Žalovaný v písomnom stanovisku zo dňa 27.11.2017 zotrval na svojej právnej argumentácii.

20. Odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v medziach dôvodov odvolania, rozsahu odvolania a vrátane konania, ktoré mu predchádzalo (§ 379 CSP a § 380 CSP). Pokiaľ ide o skutkový stav veci, v štádiu v akom dospel v dokazovaní súd prvej inštancie, odvolací súd má za to, že skutkový stav bol zistený dostatočne a na základe vykonaných dôkazov dospel súd prvej inštancie k správnym skutkovým zisteniam. Odvolací súd má za to, že nie je daný zákonný dôvod na opakovanie alebo doplnenie dokazovania v súlade s § 384 CSP, a preto je viazaný skutkovým stavom veci tak, ako bol zistený súdom prvej inštancie v súlade s § 383 CSP. Odvolací súd po oboznámení sa s obsahom spisu a dôvodmi odvolania dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné ako vecne správny podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdiť.

21. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

22. Podľa § 387 ods. 2 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

23. Odvolací súd k odôvodneniu vecne správneho napadnutého rozsudku a k odvolacím dôvodom odvolateľa pre správnosť záverov súdu prvej inštancie dopĺňa:

24. V predmetnom konaní sa žalobca domáha od žalovaného náhrady škody z dôvodu, že žalovaný neprihlásením pohľadávku žalobcu do likvidácie spôsobil žalobcovi škodu vo výške 26.541,86 eur. Žalobca si od žalovaného uplatňuje sumu vo výške likvidačného zostatku, a to v sume 6.831,37 eur. Svoj nárok žalobca odvodil od skutočnosti, že predchodca žalobcu - spoločnosť BALIARNE MAXIN, s.r.o. ako dodávateľ dodal na základe objednávky kávu objednávateľovi spoločnosti JELLY spol., s.r.o. za kúpnu cenu 999.600 Sk (33.180,64 eur), pričom objednávateľ za predmetnú kávu zaplatil sumu 200.000 Sk, čím dodávateľovi vznikla voči objednávateľovi pohľadávka vo výške 26.541,86 eur. Spoločnosť Baliarne Maxin, s.r.o. splnomocnili dňa 15.12.2005 žalovaného „k vykonaniu všetkých potrebných úkonov, k podaniu žaloby, písomných podaní a vyjadrení, ako aj k zastupovaniu v spore vedenom pred Okresným súdom Bratislava II proti dlžníkovi JELLY spol. s r.o., ako aj v prípadnom odvolacom konaní v rozsahu a podľa ustanovení OSP“, a to s cieľom získať zvyšok kúpnej ceny za riadne dodanú kávu; tento spor sa viedol pod sp. zn. 54Cb/83/2006. Žalovaný vystavil za poskytnuté právne služby

faktúru 9/2006 na sumu 10.000 Sk. V obdobnom čase prebiehala likvidácia objednávateľa, kde z výzvy likvidátora zverejnenej v Obchodnom vestníku 172A/2007 dňa 6.9.2007 vyplýva, že spoločnosť JELLY s.r.o. vstúpila do likvidácie ku dňu 30.6.2007. Likvidátor zároveň vyzval veriteľov, aby si prihlásili svoje pohľadávky v lehote do troch mesiacov od zverejnenia tejto výzvy. Z konečnej správy o priebehu likvidácie zo dňa 30.11.2007 vyplýva, že podľa likvidátora „spoločnosť nemá záväzky voči žiadnym svojim bývalým obchodným partnerom a dodávateľom služieb“ a navrhol VZ, aby rozhodlo o rozdelení likvidačného zostatku 20.5802 Sk. Následne, nakoľko dňa 10.1.2008 bola spoločnosť JELLY spol. s r.o. v likvidácii vymazaná z Obchodného registra, Okresný súd Bratislava II uznesením zo dňa 9.5.2008 konanie vedené pod sp. zn. 54Cb/83/2006 zastavil pre stratu procesnej subjektivity žalovaného - výmaz objednávateľa z obchodného registra. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 11.10.2010 Baliarne Maxin, s.r.o. postúpili pohľadávku žalobcovi, zmluvne definovanú tak, že sa jedná o pohľadávku z titulu náhrady škody spôsobenej postupcomi porušením povinností žalovaného ako advokáta pri poskytovaní právnych služieb vo veci vymáhania pohľadávky 799.600 Sk voči spoločnosti JELLY s.r.o.

25. Žalobca v rámci svojej podstatnej odvolacej námietky trval na tom, že žalovaný porušil svoju povinnosť advokáta a nekonal s odbornou starostlivosťou, neinformoval dodávateľa o postupe pri vybavovaní veci a o nových okolnostiach relevantných z hľadiska veci, nevykonal potrebné úkony a svojím konaním nepredchádzal vzniku škody klienta napriek skutočnosti, že právny predchodca žalobcu poveril žalovaného na zastupovanie v súvislosti s pohľadávkou v plnom rozsahu.

26. Tak ako už prvoinštančný súd uviedol, pre priznanie náhrady škody je nevyhnutné súčasné splnenie troch podmienok: 1) porušenie povinnosti zo strany právneho zástupcu, 2) vznik škody, 3) príčinná súvislosť medzi porušením povinnosti zo strany právneho zástupcu a vznikom škody. Predpoklad kumulatívneho splnenia uvedených podmienok znamená, že ak chýba čo i len jedna z podmienok, náhradu škody nie je možné priznať. Dôkazné bremeno preukázať podmienky náhrady škody spočíva na poškodenom, v preskúmvanej veci na žalobcovi. Žalobca odvodzuje svoj nárok na náhradu škody voči žalovanému z dôvodu, že tento neprihlásil pohľadávku do likvidácie aj napriek vedomosti, že objednávateľ je v likvidácii. Súd prvej inštancie správne skonštatoval, že v posudzovanom prípade nemožno uvažovať o porušení právnej povinnosti advokátom, keďže v žalobe tvrdená povinnosť advokáta u žalovanej preukázane ani neexistovala, preto nie konanie, resp. opomenutie konania advokáta je tou okolnosťou, ktorá má za následok vznik škody, ale o vznik škody sa výlučne pričínila nečinnosť právneho predchodcu žalobcu. Ako odvolací súd vyššie uvádza, základné podmienky pre priznanie nároku na náhradu škody spôsobenej žalovaným musia byť splnené kumulatívne. Keďže potom podmienka existencie porušenia povinnosti právneho zástupcu a vznik škody, s poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu splnená nebola, nemohol vzniknúť žalobou uplatnený nárok žalobcu, ani nadväzne nemôžu byť splnené podmienky príčinnej súvislosti medzi porušením povinnosti advokáta na škodou a ani vznik škody, resp. ujmy.

27. Právny predchodca žalobcu splnomocnil žalovaného dňa 15.12.2005 „k vykonaniu všetkých potrebných úkonov, k podaniu žaloby, písomných podaní a vyjadrení, ako aj k zastupovaniu v spore vedenom pred Okresným súdom Bratislava II proti dlžníkovi JELLY spol. s r.o., ako aj v prípadnom odvolacom konaní v rozsahu a podľa ustanovení OSP“. Vzhľadom na rozsah splnomocnenia preto neprichádza do úvahy žalobcom tvrdené porušenie povinnosti zo strany žalovaného, nakoľko tento si v rámci konania vedeného na Okresnom súde Bratislava II sp. zn. 54Cb/83/2006 splnil v rozsahu splnomocnenia a v rámci konania sp. zn. 54Cb/83/2006 všetky svoje povinnosti a postupoval s odbornou starostlivosťou, a to aj s poukazom na § 18 ods. 1 zákona o advokácii, v zmysle ktorého je advokát povinný chrániť a presadzovať záujmy klientov a riadiť sa ich pokynmi. Je zrejmé, že žalobca nedal žalovanému pokyn na uplatnenie pohľadávky u likvidátora, ako správne poznamenal súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku, pričom povinnosť takéhoto postupu, postupu mimo rozsahu konania sp. zn. 54Cb/83/2006 z predmetného splnomocnenia žiadnym spôsobom nevyplýva.

28. Z uvedeného je zrejmé, že nakoľko žalobca (právny predchodca žalobcu) žalovaného nikdy nesplnomocnil na prihlásenie pohľadávky u likvidátora, tento preto nemohol porušiť právnu povinnosť, ktorá neexistovala, a tak nemožno hovoriť ani o splnení troch uvedených kumulatívnych podmienok pre priznanie nároku na náhradu škody. Na tomto mieste považuje odvolací súd za potrebné poukázať na ustanovenie § 56 ods. 7 Obchodného zákonníka, v zmysle ktorého po zániku spoločnosti ručia spoločníci za záväzky spoločnosti do výšky svojho podielu na likvidačnom zostatku (§ 61 ods. 4) najmenej však v rozsahu, v ktorom za ne ručili za trvania spoločnosti. Tu sa odvolací súd taktiež prikláňa k argumentácii

súdu prvej inštancie, ktorý správne skonštatoval, že aj po zániku spoločnosti JELLY, s.r.o. bolo možné si u spoločníkov uplatniť nárok na zaplatenie sumy 6.831,72 eur, čo však právny predchodca žalobcu neurobil napriek tomu, že predmetná pohľadávka naďalej existovala. Predmetné ustanovenie priamo zakotvuje, že ručenie do výšky likvidačného zostatku nastúpi vtedy, keď likvidátor nesprávne vykoná likvidáciu a neuspokojí niektorého veriteľa alebo si niektorý veriteľ svoju pohľadávku počas likvidácie neprihlási.

29. Ďalšou skutočnosťou hodnou zreteľa je osobitné konanie likvidátora, ktorý je v zmysle § 73 Obchodného zákonníka povinný oznámiť vstup spoločnosti do likvidácie všetkým známym veriteľom, zverejniť, že spoločnosť vstúpila do likvidácie s výzvou, aby veritelia spoločnosti a iné osoby a orgány, ktoré sú tým dotknuté, prihlásili svoje pohľadávky, prípadne iné práva v lehote, ktorá nesmie byť kratšia než tri mesiace. Likvidátor zverejnil túto výzvu dňa 6.9.2007 a lehotu na prihlásenie pohľadávok stanovil na tri mesiace od zverejnenia výzvy, t.j. do 6.12.2007. Aj keď likvidátor nebol pred uplynutím tejto lehoty oprávnený likvidáciu ukončiť, likvidáciu ukončil už dňa 15.11.2007. Vzhľadom k tejto skutočnosti je potrebné zdôrazniť, že i v prípade, ak by bol žalovaný zo strany žalobcu splnomocnený na prihlásenie pohľadávky do likvidácie, svoju povinnosť porušil predovšetkým likvidátor, ktorý nedodrжал zákonom stanovený postup pri likvidácii spoločnosti, za čo ale nemôže niesť zodpovednosť žalovaný.

30. V preskúmvanej veci vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd nezistil dôvod k tomu, aby zo strany odvolacieho súdu došlo k zopakovaniu alebo doplneniu dokazovania vykonaného pred súdom prvej inštancie. V danom prípade preto vychádzal zo skutkového zistenia zisteného súdom prvej inštancie a po preskúmaní veci na základe podaného odvolania žalobcom dospel krajský súd k záveru, že súd prvej inštancie zistil v dostatočnom rozsahu skutkový stav veci potrebný pre rozhodnutie, vykonané dôkazy vyhodnotil v súlade s § 191 ods. 1 CSP a svoje rozhodnutie náležitým spôsobom odôvodnil podľa § 220 ods. 2 CSP. S dôvodmi rozhodnutia súdu prvej inštancie sa krajský súd stotožnil a v podrobnostiach na tieto dôvody odkazuje.

31. Odvolací súd pre správnosť dôvodov rozsudku súdu prvej inštancie považuje za potrebné zdôrazniť, že žalobca vo svojom odvolaní neuviedol také právne relevantné dôvody, ktoré by pre neho privodili priaznivé rozhodnutie. V konaní sa súd prvej inštancie nedopustil vady, ktorá by mala za následok nesprávne rozhodnutie, a na ktorú by musel odvolací súd prihliadať. Obsah odvolania žalobcu nebol spôsobilý spochybníť správnosť záverov odvolaním napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie z hľadiska odvolacích dôvodov v ňom uvedených, pričom ani v odvolacom konaní neboli zistené také rozhodujúce skutočnosti, ktoré by spochybňovali správnosť právnych záverov, na ktorých súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie. Súd prvej inštancie teda rozhodol správne, pokiaľ zamietol žalobu doručенú dňa 8.4.2011 a žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Vzhľadom na tieto skutočnosti odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

32. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 a s § 262 ods. 1 CSP, tak že žalovanému priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi vo výške 100 %, keďže bol v odvolacom konaní plne úspešný.

33. Toto rozhodnutie bolo členmi senátu prijaté pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 tretia veta zák. č. 757/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).